

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ Γ.Σ.Π. ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΓΙΑ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΜΕ ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ, ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΒΟΙΑ (ΕΛΛΑΣ)*

Α. ΒΑΛΑΔΑΚΗ-ΠΛΕΣΣΑ¹, Α. ΑΛΕΞΟΥΛΗ-ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ², Σ. ΠΛΕΣΣΑΣ¹

ΣΥΝΟΨΗ

Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, ακολουθώντας τη διεθνή πρακτική και εμπειρία για βιώσιμη οικοποίηση ανάπτυξης, που προϋποθέτει την ίπαρξη ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού, έχεται ζοντανοί οι γεωλογικοί παραγόντες που επηρεάζουν την οικοποίηση ανάπτυξης, τίθενται κριτήρια με βάση τα οποία αξιολογούνται οι παραγόντες αυτοί και τελικά επιλέγονται η καταλληλότητα μας έκτασης για οικοποίηση ανάπτυξης. Στη παρούσα εργασία παρουσιάζεται μια μεθοδολογία προσέγγισης αυτού του θέματος, που εφαρμόσθηκε στη Νότια Εύβοια και βασίσθηκε στο συνδυασμό των χαρτογραφικών προϊόντων ενός Γ.Σ.Π. με μαθηματικά μοντέλα.

ABSTRACT

Recent years the strategy of an integrated planning approach in dealing with urban development matters, is a reality and geology plays a primary role. In this research, geologists need and use new tools and methods.

Geographical Information Systems (G.I.S.) in combination with mathematical models provide support for decision - makers, producing spatial correlation, analysis and mapping. Using (G.I.S.) for site selection and suitability, involves finding locations that satisfy a set of criteria. The criteria are defined as a set of deterministic rules and new spatial information is produced by using map modeling in cooperation G.I.S.

The presentation concerns to the Central Euboean island and describes four methods for integration G.I.S. and modeling in site selection suitable for urban development. Details about the two methods were described in a previous presentation (Alexouli-Livaditi, Valadaki-Plessa,1999). In the previous case methods were applied in a small area and in a scale of 1:5.000. This case concerns on a large area and were applied in a scale of 1:50.000.

The first method that is illustrated is the simplest one and is based on Boolean operations. Next, the same method using a weighted procedure is introduced. This is followed by a method using index overlay, where the input for modeling is multi-class and weighted maps. In the last method that is presented, the model uses fuzzy membership values.

The first step was to construct a series of maps for the area. Rules and classification were applied, using G.I.S. Next, a combination of these maps, according to different models took place. For the area under consideration six factors were examined, the environmental protection, the average surface slope, the seismic hazard and seismic risk, and the underground water level. A final important constraint was that the selected area should be into the predefined boundaries.

In first method, supposed that the suitable area should be located so that all of six conditions were satisfied and was produced a single binary map with two classes. The final binary map is shown in Fig.I.

In the second case, the input maps were binary, as well as each map carried a single weight factor. The map for the area under consideration is shown in Fig.II.

In the third case, the map classes occurring on each input map were assigned different scores, as well as the maps themselves receiving different weights as before. Fig. III shows the output map.

The last method improved on the linear additive nature of the previous model because scores were expressed as members of a fuzzy set. Fig. IV shows the output

map for the area under consideration, where scores (as members of a fuzzy set) were combined with the function of fuzzy algebraic product.

In conclusion, integration G.I.S. with modeling, in a large area and in a small scale produced new spatial

* INTEGRATION G.I.S. AND MODELING IN SITE SELECTION SUITABLE FOR URBAN DEVELOPMENT, SATISFYING GEOLOGICAL CRITERIA, IN THE CENTRAL EUBOEAN ISLAND (GREECE).

1. Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χαροκόπειο Πάρκο, Αθήνα.

2. Υπότιτλος Επιτομής, Παρατεταμένος Μηχανισμός Μεταλλικών - Μεταλλουργικών, Ηγουμ. Πολεοδοσίας 9, 157 80 Αθήνα.

information and output maps ready to use by urban planners in decision making. Therefore, the four methods could be applied in large or small areas, and in any scale. The first and the second methods are simple enough. Using last two methods, the area under consideration was ranked in suitability classes in a more flexible combination. Notice that in this area (large enough) and for a research in small scale, urban planners utilized the output map from the second model (input binary maps, using weight factors).

ΑΞΕΙΣ ΚΑΕΙΔΙΑ: Πολεοδομικός σχεδιασμός, Γεωλογική καταλληλότητα, Γεωγραφικά Συντήματα Πληροφοριών.

KEY WORDS: Urban planning, Site suitability, G.I.S., modeling.

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση της διαδικασίας για την ανάπτυξη της καταλληλότητας θέσης για οικιστική ανάπτυξη, εξετάζοντας τους γεωλογικούς παράγοντες με βάση μια σειρά από κριτήρια, εφαρμόζοντας τα απλοίστερα μοντέλα της Boolean και της Index Overlay ανάλυσης, καθώς και ένα πιο σύνθετο μοντέλο, όπου έχει προτιμηθεί ανάλυση κατά Fuzzy Logic. Επίσης, στα πλαίσια της εργασίας αξιολογούνται τα χαρτογραφικά αποτελέσματα της εφαρμογής των μοντέλων αυτών.

Η ιδέα για την ανάπτυξη της συγχρομένης μεθοδολογίας βασίσθηκε στις εφαρμογές με τη χρήση μοντέλων που παρουσιάζονται από Bonham-Carter (1994) και περιγράφεται επιπλέον από τους Λλεξινή-Λεβιαδίτη, Βαλαδάκη-Πλέσσα ή.ά (1999), και δοκιμάσθηκε στην προς οικιστική ανάπτυξη περιοχή του Περιφερειακού Χελιδόνων. Η παρούσα εφαρμογή αφορά στη περιοχή της Νότιας Εύβοιας που αναπτύσσεται στο βάθος της περιοχής του Ν. Ευβοϊκού Κόλπου, όπου η οικιστική ανάπτυξη έχει ένα ταχέως ανεξανόμενο ρυθμό και απαιτείται να προϋπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός και εκτίμηση της καταλληλότητας της περιοχής, από γεωλογική άποψη.

Η προτιμήμενη εφαρμογή ήταν σε σχετικά μεγάλη κλίμακα (1:5.000), αφορούσε σε μικρή έσταση και τα αποτελέσματά της έτυχαν άμεσης εφαρμογής στον πολεοδομικό σχεδιασμό. Με την παρούσα εργασία δοκιμάζεται η μεθοδολογία σε μια εκτεταμένη περιοχή και για τις ανάγκες πολεοδομικού σχεδιασμού με επιτελικό χαρακτήρα (κλίμακα πολεοδομικών χαρτών 1:25.000). Τα Γ.Σ.Π., με βάση τη μεθοδολογία αυτή, παράγουν τα απαιτήτα δεδομένα για την ανάπτυξη των μοντέλων, συνδιαίσχντας και συνχειτίζοντας τις χωρικές πληροφορίες που έχουν αποθηκευθεί σε διαφορετικούς χώρτες στη γεωγραφική βάση δεδομένων, εφόσον οι τελεστές των μοντέλων είναι χωρικές πληροφορίες.

II. ΑΝΑΙΤΥΞΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ

Η διαδικασία που ακολουθήθηκε περιέλαβε (α) εργασίες ανάπτυξης Γ.Σ.Π. και ακολούθησαν (β) εργασίες γεωγραφικής ανάλυσης και εφαρμογής των μοντέλων. Πιο συγκεκριμένα:

α) Επιλέχθηκαν οι προς εξετάση γεωλογικοί παράγοντες, και δημιουργήθηκαν τα ανάλογα χαρτογραφικά επίπεδα. Επισημαίνεται ότι οι γεωλογικοί παράγοντες που εξετάζονται καθίστανται από τη θέση της περιοχής έρευνας και από την κλίμακα των έργων. Η κλίμακα προοδιούσει την αρχιβειακή και τη λεπτομέρεια των στοιχείων. Για την παρούσα εργασία, προσεμένουν να παρουσιασθεί κατόπιν την μεθοδολογία, εξετάσθηκαν:

- Το περιβαλλοντικό ενδιαφέρον περιοχών, που πρέπει να εξαρθεθούν από την οικιστική ανάπτυξη (Ορια NATURA σε κλίμακα 1:50.000).
- Η μορφολογική κλίση (αξιοποίηση Δ.Ε.Μ., από τοπογραφικούς χάρτες Γ.Υ.Σ. κλίμακας 1:50.000).
- Η σεισμική επικινδυνότητα της περιοχής, σύμφωνα με τον ΕΑΚ 2000 (Σχήμα 2.2 του ΕΑΚ 2000).
- Η σεισμική επικινδυνότητα του εδάφους, σύμφωνα με τον ΕΑΚ 2000. (Οι γεωλογικοί σχηματισμοί

των χαρτών του ΙΓΜΕ, διακρίθηκαν σύμφωνα με τον Πιν.2.5 του ΕΑΚ 2000).

- Η επικινδυνότητα από πλημμύρες (Μεταξάτος 1999, κάρτες 1:25.000).
- Η επικινδυνότητα από φαινόμενα αισθάνεις, καθώς και τα προβλήματα που πιθανός να δημιουργηθούν στις θεμελιώσεις από την ύπαιχη προσφόρου ορίζοντα. αξιοποιώντας υπάρχουσες μελέτες.

Όλα τα χαρτογραφικά δεδομένα εισήχθηκαν στο Γ.Σ.Π., αφού πρώτα μεταφέρθηκαν στο ίδιο γεωγραφικό σύστημα αναφοράς και σε κλίμακα 1:25.000.

β) Στη συνέχεια τέθηκαν τα κριτήρια και για το κάθε μοντέλο οι συνθήκες που ικανοποιούνται δεν ικανοποιούν μια προκαθορισμένη μαθηματική σχέση. Το πρώτο κριτήριο αφορά στον υγροβιότοπο που λίμνης Δύτιος που σε κάθε περίπτωση πρέπει να μείνει εκτός οικιστικής ανάπτυξης. Το δεύτερο κριτήριο

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.

αφορούνε στις μορφολογικές κλίσεις που διαπρώθηκαν σε κατηγορίες τιμών ανά 5% και θεωρήθηκαν δυναμενές οι περιοχές με μορφολογική κλίση μεγαλύτερη από 25%. Από βιβλιογραφικά στοιχεία (Μιχαλοπούλου 1999 και Μεταξάτος 1999) προκύπτει ότι στις περιοχές περί τις εκβολές του Αιγαίου ποταμού υπάρχει κίνδυνος πλημμυρών και κατά θέσης αναμένεται υδροφόρος ορίζοντας στο βάθος θεμελίωσης. Οι δυναμενές συνθήκες σ' αυτές τις περιοχές έπρεπε να ληφθούν επίσης υπόψη στο σχεδιασμό. Τα τελευταία κριτήρια αφορούν στη σεισμική επικινδυνότητα. Η ερευνηθείσα περιοχή ανήκει σε δυο ζώνες (κατά ΕΑΚ 2000) σεισμικής επικινδυνότητας, στην Ι και στη ΙΙ, με πλεονεκτικότερες τις περιοχές που ανήκουν στη ζώνη Ι. Συνεπώς, κατά την ανάπτυξη των μοντέλων, οι περιοχές της ζώνης Ι, είχαν διαφορετική βαρύτητα από εκείνες της ζώνης ΙΙ. Ανάλογα αντιμετωπίσθηκαν οι περιοχές έρευνας ως προς τη κατηγορία της σεισμικής επικινδυνότητας του εδάφους, κατά ΕΑΚ 2000. Κρίθηκε ότι οι συνθήκες είναι διαφορετικές στις περιοχές της κατηγορίας (X) και οι λοιπές περιοχές αξιολογήθηκαν αναλόγως. Θεωρώντας ότι στις (Α) επιχριστικές άριστες συνθήκες που μετένονται συγκριτικά και κατά σειρά στις λοιπές κατηγορίες (Β), (Γ) και (Δ).

Μετά τον ορισμό των κριτηρίων για το κάθε μοντέλο απολογήθηκε ο σχεδιασμός της διαδικασίας εφαρμογής αυτών των συνθηκών με την αξιοποίηση του Γ.Σ.Π. Τέλος, δοκιμάσθηκαν τα διάφορα μοντέλα και αφού κρίθηκε το αποτέλεσμα, με βάση τη γεωλογική λογική, πραγματοποιήθηκε η διαδικασία της παροιοσίασης των χαρτών.

II.1 Ανάλυση με Boolean λογικό μοντέλο

Το μοντέλο της Boolean ανάλυσης βασίζεται στο λογικό συσχετισμό χαρτών δυο μεταβλητών που προούπιτον ως χαρτογραφικό προϊόν από την αξιολόγηση τελεστών - κριτηρίων. Σύμφωνα με το μοντέλο αυτό, κάθε κριτήριο παρουσιάζεται σε χάρτη δύο μεταβλητών. Δηλαδή, στον κάθε χάρτη διαρκούνται περιοχές:

- α) όπου ικανοποιείται μια προϋπόθεση ($Con1, Con2\dots = TRUE$) και παίρνουν την τιμή 1 ($Con = 1$) και
- β) όπου δεν ικανοποιείται η προϋπόθεση - συνθήκη ($Con1, Con2\dots = FALSE$) και παίρνουν την τιμή 0 ($Con = 0$).

Για την εφαρμογή του πρώτου μοντέλου, υποθέτουμε ότι η κατάλληλη περιοχή για οικιστική ανάπτυξη πρέπει να ικανοποιεί όλα τα κριτήρια και τις συνθήκες του Πιν.1.

Πιν.1: Προϋποθέσεις που πρέπει να ικανοποιεί μια θέση στο μοντέλο της Boolean ανάλυσης.

Table 1: Conditions which must be satisfied by a location, in Boolean logic model.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ	ΠΡΟΥΠΟ ΘΕΣΗ	ΣΥΝΘΗΚΗ
1. Η περιοχή πρέπει να ανήκει στην προσδιορισμένη έκταση (Επειδή οι πληροφορίες αφορούνται σε μεγαλύτερη έκταση)	$Con1 = 1$	AND
2. Να μην είναι σε ζώνη περιβαλλοντικής προστασίας	$Con2 = 1$	AND
3. Να έχει μορφολογική κλίση < 20%	$Con3 = 1$	AND
4. Να μην βρίσκεται σε ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας ΙΙ	$Con4 = 1$	AND
5. Να μην ανήκει σε οχηματισμό εδαφικής επικινδυνότητας X	$Con5 = 1$	AND
6. Ο υδροφόρος ορίζοντας να μη συναντάται στο βάθος των θεμελιώσεων.	$Con6 = 1$	AND

Δηλαδή, στις καταλληλες περιοχές πρέπει να ικανοποιείται η σχέση:

$$\text{OUTPUT} = (\text{Con1 AND Con2 AND Con3 AND } \textbf{Con4 AND Con5 AND Con6})$$

Ο τελικός χάρτης, που προέρχεται από το συνδυασμό των επί μέρους χαρτών – κριτηρίων, είναι ένας χάρτης όπου στην περιοχή έρευνας διαρκούνται δύο κατηγορίες, αναλόγως εάν ικανοποιούνται ή μη το σύνολο των κριτηρίων και παρουσιάζεται στο Σχ.1. Παρατηρείται ότι η μέθοδος έχει ένα απόλυτο χαρακτήρα και δεν επιτρέπει τη διάκριση περιοχών επί μέρους κατηγοριών, επειδή δεν επιτρέπει τη προσθήκη κάποιου συντελεστή βαρύτητας στα κριτήρια. Για το λόγο αυτό μπορεί να εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις που θέλουμε να απολειπούν από το σχεδιασμό όσες περιοχές δεν ικανοποιούν συγχρόνως όλα τα κριτήρια. Με βάση αυτή τη θεώρηση στην παρούσα έρευνα απορρίφθηκε το προϊόν του μοντέλου.

II.2 Μοντέλο με Boolean λογική και συντελεστές βιαιότητας.

Σύμφωνα με το μοντέλο αυτής της κατηγορίας, στους χάρτες δυο μεταβλητών της λογικής κατά Boolean, προστίθενται συντελεστές **Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστός"**-**Τεμάχια Γεωλογίας Α.Π.Θ** αιχμήτης που υποθέτου-

με ότι έχουν οι επί μέρους χάρτες δυο μεταβλητών που συντάχθηκαν με τη Boolean λογική.

Εποι. σε κάθε χάρτη - κριτήριο δόθηκε κατ' επίμημη η αριθμόσυνα βαρύτητα (π.χ. W1 ... Wn). Κατ' αυτόν τον τρόπο, για παράδειγμα, οι περιοχές δυο μεταβλητών όπου ικανοποιείται η συνθήκη CON1 = TRUE, πάρουν την τιμή W1χ1 = W1, ενώ οι περιοχές όπου δεν ικανοποιείται η συνθήκη CON1 = TRUE, πάρουν την τιμή W1χ0 = 0, οι περιοχές όπου ικανοποιείται η συνθήκη CON2 = TRUE, πάρουν την τιμή W2χ1 = W2 και οι περιοχές όπου δεν ικανοποιείται η συνθήκη πάρουν την τιμή W2χ0 = 0, κ.ο.κ.

Το τελικό προϊόν προκύπτει από το άθροισμα των επί μέρους χαρτών - κριτηρίων και για λόγους κανονικοποίησης, το αποτέλεσμα αυτό διαιρείται διά του αθροίσματος των συντελεστών βαρύτητας. Δηλαδή για κάθε θέση ισχύει η σχέση:

Το χαρτογραφικό αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής, αφού έγινε η διάχυση των κατηγοριών, παρουσιάζεται στο Σχ. II, όπου διακρίνονται περιοχές που ικανοποιούν πλήρως τις προϋποθέσεις, περιοχές που ικανοποιούν μερικώς και περιοχές που καλύπτουν ελάχιστα ή καθόλου τα κριτήρια (παρουσιάζονται με μαύρο). Στη δεύτερη και στην τελευταία κατηγορία κατατέθηκαν οι εκτάσεις που συνδυάζουν περισσότερες της

$$\text{OUTPUT} = \frac{(W1 * \text{Con1} + W2 * \text{Con2} + W3 * \text{Con3} + W4 * \text{Con4} + W5 * \text{Con5} + W6 * \text{Con6})}{\text{SUMW}}$$

μιας δυσμενείς συνθήκες για οικιστική ανάπτυξη. Το μοντέλο αυτό, συγχρινόμενο με το προηγούμενο, (της Boolean ανάλυσης), έδωσε μεγαλύτερες δυνατότητες για πιο ευελικτές προσεγγίσεις. Επιπλέον, όμως, ότι η διάχυση της εξεταζόμενης έκτασης σε κλάσεις, έγινε ύστερα από τη δοκιμή διαφορετικών συνδυασμών ταξινόμησης, που έχαστονται από το ενδος των τιμών, την αριθμητική κατανομή τους και την κατανομή τους στο χώρο, καθώς και από το αντικείμενο που επιδιώκθηκε να προβληθεί. (Biggs, de Ville, Suen 1991). Η επιπλέον αυτή ισχύει και για τα προϊόντα των επομένων μοντέλων, όπου δοκιμάσθηκαν επίσης διάφοροι τρόποι διάχυσης των κατηγοριών καταλληλότητας.

II.3 Μοντέλο με συντελεστές βαρύτητας σε χάρτες με πολλές μεταβλητές.

Τα χαρτογραφικά επίπεδα (layers) έχουν τοπολογία και συνοδεύονται από πίνακες στη Βάση Δεδομένων που περιέχουν όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις τάξεις και τις κατηγορίες των διαφόρων χαρακτηριστικών. Σε κάθε μια από αυτές τις κατηγορίες δόθηκε ένας συντελεστής βαρύτητας, σε μια κλίμακα. Στην παρούσα εφαρμογή τα σχετικά πεδία ονομάσθηκαν RECOR1, RECOR2, RECOR3 κ.λ.π., και σαν παράδειγμα αναφέρουμε ότι το πεδίο που αφορά στις μορφολογικές ικλίσεις (RECOR3) πήρε τις τιμές που παρουσιάζονται στον Πιν.2 Οι κατηγορίες που πρέπει να έχαιρεθούν (π.χ. περιβαλλοντικά προστατευταίσες), παρόντων τιμές (-1), που ισοδυναμούν με μη ανεκτές τιμές.

Πιν.2: Παράδειγμα πίνακα στη γεωγραφική βάση δεδομένων.

Table 2: An example of an attribute table in the geographical database.

Σύμφωνα με το μοντέλο, οι επί μέρους χάρτες συνυχτίθηκαν, ούτως ώστε, κάθε σημείο του τελικού προϊόντος πήρε τιμή με βάση το συντελεστή βαρύτητας του χάρτη και το συντελεστή βαρύτητας της κατηγορίας, και

SLOPE CODE	RECORD3	FUZZY
Παίρνει τιμές:	Παίρνει τιμές:	Παίρνει τιμές:
1. Για τιμή 0-5 %	7, για SLOPE - CODE = 1	1.00, για SLOPE - CODE= 1
2. Για τιμή 5-10 %	6, για SLOPE - CODE = 2	0.75, για SLOPE - CODE = 2
3. Για τιμή 10-15 %	5, για SLOPE - CODE = 3	0.50, για SLOPE - CODE = 3
4. Για τιμή 15-20 %	4, για SLOPE - CODE = 4	0.25, για SLOPE - CODE = 4
5. Για τιμή > 20 %	2, για SLOPE - CODE = 5	0.00, για SLOPE - CODE = 5

για λόγους κανονικοποίησης το αποτέλεσμα αυτό διαιρεύεται δια του αθροίσματος των συντελεστών βαρύτητας.

Συνεπώς για το τελικό προϊόν (OUTPUT), για κάθε θέση, ισχύει η σχέση:

Οπου SUMW, το άθροισμα των συντελεστών βαρύτητας. Κατ' αυτόν τον τρόπο κάθε πολύγωνο του τελικού προϊόντος (OUTPUT) παίρνει τιμή από την παραπάνω σχέση.

$$\text{OUTPUT} = \frac{(W1 * \text{RECOR1}) + (W2 * \text{RECOR2}) + \dots + (W5 * \text{RECOR5}) + (W6 * \text{RECOR5})}{\text{SUMW}}$$

Στην παρούσα εφαρμογή διεργαθήκαν τέσσερις κατηγορίες με βάση την πλογατανομή του αριθμού των οποιχείων του πληθυσμού και το αποτέλεσμα φαίνεται στο Σχ. III. Παρατηρούμε ότι η μεθοδολογία της index

overlay ανάλιψης σε χάρτες με πολλές μεταβλητές, επέτρεψε τη διάκριση των περιοχών που με το προηγούμενο μοντέλο χαρακτηρίσθηκαν ως άριστες ή μέτωρες, σε λεπτομερέστερες ζώνες. Συνεπώς το μοντέλο αυτό δίνει τη δυνατότητα μιας λεπτομερέστερης διάκρισης των περιοχών με βάση τα κριτήρια που τέθηκαν εξ αρχής.

Π.4 Ανάπτυξη μοντέλου μετά από fuzzy logic επεξεργασία.

Το βασικό μειονέκτημα των index overlay μοντέλων είναι ο γραμμικός τρόπος με τον οποίο αθροίζονται οι προϋποθέσεις. Αυτό μπορεί να ξεπερασθεί με την εφαρμογή της λογικής fuzzy στον υπολογισμό των τιμών. Το κάθε μέλος μιας ομάδας fuzzy στοιχείων, ενφράξεται σε μια κλίμακα συνεχή, όπου το πλήρες μέλος έχει την τιμή 1, το μη μέλος έχει την τιμή 0 και τι υπόλοιπα μέλη κινούνται σε ένα εύρος τιμών, που περιλαμβάνει όλες τις ενδιάμεσες τιμές, θεωρώντας ότι η καταγομή είναι ομοιόμορφη. Πρακτικά, στο σχετικό πεδίο (field) της γεωγραφικής Βάσης Δεδομένων προστίθενται οι τιμές που προκύπτουν από τη fuzzy λογική. Για παράδειγμα οι τιμές που δόθηκαν στο πεδίο (με το όνομα FUZZY3) που αφορά στις μορφολογικές κλίσεις δόθηκαν οι τιμές που παρουσιάζονται στον Πίν.2.

Στη συνέχεια οι επί μέρους χάρτες συνδιαίρονται μεταξύ τους, με διάφορες μεθόδους προκειμένου να αναπτυχθεί ένα μοντέλο με βάση το οποίο θα γίνει η κατάταξη των εξεταζόμενων περιοχών. Από τις προτεινόμενες μεθοδολογίες (Zimmerman, 1985) ανάπτυξης μοντέλων επιλέχθηκε για παρουσίαση (Σχ. IV) το αποτέλεσμα του fuzzy αλγεβρικού γινομένου (fuzzy algebraic product), κατά το οποίο το αποτέλεσμα του συνδυασμού των fuzzy τιμών δυο ή περισσότερων χαρτών τείνει συνεχώς προς μικρότερες τιμές από τα αρχικά μέλη. Για παράδειγμα το αλγεβρικό γινόμενο δύο μελών με τιμές (0.75, 0.25) είναι 0.1875. Κατά το μοντέλο αυτό κάθε μέλος επηρεάζει το τελικό αποτέλεσμα, όσο μικρή τιμή και αν έχει. Ο χάρτης του Σχ. IV παρουσιάζει με μεγαλύτερη λεπτομέρεια τις κατηγορίες από τις οποίες συνθήκες στις άριστες και βοηθά στον πιο ευέλικτο και ορθολογικό σχεδιασμό.

Συγκρίνοντας τα χαρτογραφικά προϊόντα των τοιών τελευταίων μοντέλων, διαπιστώθηκε ότι για τις ανάγκες ενός ολοκληρωμένου επιτελικού σχεδιασμού για την οικιστική ανάπτυξη της περιοχής έρευνας, τα καλύτερα αποτελέσματα προέκυψαν από την εφαρμογή του δεύτερου μοντέλου, διότι το χαρτογραφικό προϊόν που προέκυψε από την διαδικασία αυτή, δεν χανόταν στις λεπτομέρειες των δυο τελευταίων μοντέλων. Η λεπτομερέστερη διάκριση των κατηγοριών δεν βοηθά τον πολεοδόμο σε ένα επιτελικό σχεδιασμό, ώστε να θέσει, με τη σειρά του, τα δικά του κριτήρια που αφορούν στους πολεοδομικούς παράγοντες και να εφαρμόσει αντίστοιχα μοντέλα.

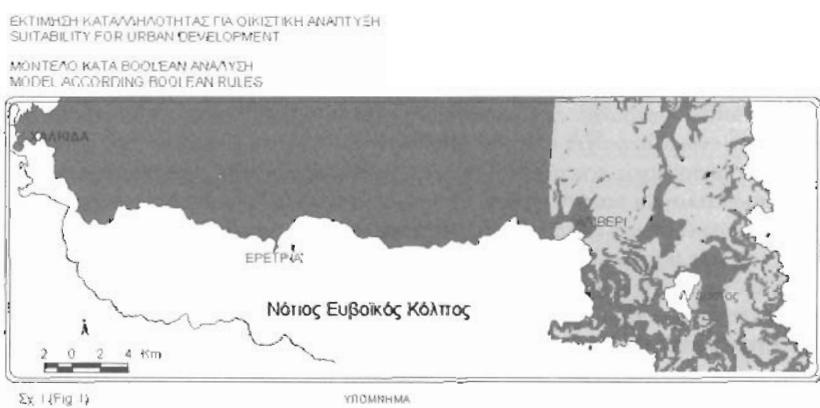
III. ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Στα πλαίσια της διερεύνησης της καταλληλότητας μιας περιοχής για βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη, απαιτείται η συνέξταση όλων των παραγόντων, που την επηρεάζουν και η τοποθέτηση κριτηρίων για την διάκριση της περιοχής σε ζώνες διαφορετικού βαθμού καταλληλότητας. Οι χάρτες που προκύπτουν από αυτή τη διαδικασία αποτελούν σημαντικό εργαλείο για τη λήψη αποφάσεων και τον επιτελικό σχεδιασμό. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια η εξέταση των γεωλογικών παραγόντων κατέχει πρωτεύουσα θέση και οι γεωπειστήμονες καλούνται να βρούν νέες μεθοδολογίες που να επεξεργάζονται και να διαχειρίζονται, σε μεγάλο χρονικό διάστημα, το μεγάλο πλήθος των πληροφοριών, να τις συνδυάζουν και να τις συνοχετίζουν αξιοποιώντας τα προτερήματα που παρέχουν οι νέες τεχνολογίες.
2. Τα Γ.Σ.Π. σε συνδυασμό με μοντέλα χρησιμοποιούνται για τη διάκριση περιοχών σε κατηγορίες ως προς τη γεωλογική καταλληλότητά τους, για οικιστική ανάπτυξη. Οι κατηγορίες διατίθονται αναλόγως του ωριθμού των παραγόντων που εξετάζονται, των κριτηρίων που ικανοποιούνται και αναλόγως της βαρύτητας που έχουν τα κριτήρια αυτά. Οι περιοχές που χαρακτηρίζονται ως άριστες ικανοποιούν το σύνολο των προϋποθέσεων που τίθενται, ενώ οι περιοχές που χαρακτηρίζονται ότι έχουν κακές συνθήκες ικανοποιούνται καμία ή ελάχιστες από τις προϋποθέσεις που τίθενται αρχικά. Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζουν και οι ενδιάμεσες κατηγορίες που προβάλλονται καλύτερα όταν εφαρμόζονται μοντέλα που δίνουν πιο ευέλικτα προϊόντα.
3. Στην παρουσίαση αναφέρθηκαν απλά και πιο σύνθετα μοντέλα, που έχουν εφαρμογή σε αναλόγες περιπτώσεις, αναζήτησης της καταλληλότερης θέσης. Η επιλογή του καταλληλότερου μοντέλου εξαρτάται από το σκαρόπ που θέλει να εξυπηρετήσει. Πάντως, όπως προέκυψε από την παρούσα έρευνα, τα πιο σύνθετα μοντέλα είναι πιο προσαρμοστικά και δίνουν τη δυνατότητα της διάκρισης των χώρων σε περισσότερες κατηγορίες, με την προϋπόθεση όμως ότι υπάρχει πολύ καλή γνώση των επί μέρους παραγόντων.
4. Η ανάπτυξη της μεθοδολογίας σε μια επετελική περιοχή, για επετελική διερεύνηση της καταλληλότητας ως προς τις γεωλογικές συνθήκες, έδωσε εξίσου ικανοποιητικά αποτελέσματα με εκείνα που είχαν παρουσιασθεί σε προηγούμενη Ηγειακή Βιβλιοθήκη (Θεόφραστος Θυμής Λεωλαθής, Α.Π.Θ. 1999) και αφορούσαν σε

- μικρότερη περιοχή και μεγαλύτερη λεπτομέρεια. Στην παρούσα περίπτωση όμως, τα καλύτερα αποτελέσματα προέκυψαν από την εφαρμογή της δείνερης μεθόδου. Τα χαρτογραφικά προϊόντα των πιο σύνθετων μοντέλων οδήγησαν σε διάκριση της περιοχής έρεινας σε πολύ λεπτομερείς ζώνες καταλληλότητας, που δεν βοηθούσαν την επιτελική θεώρηση, η οποία ιπταγορευόταν από την πολεοδομική κλίμακα (1:25.000). Ενώ στην προηγούμενη περίπτωση είχε επιλεγεί για αξιοποίηση στον πολεοδομικό σχεδιασμό το προϊόν του τέταρτου μοντέλου που έδινε μεγαλύτερη λεπτομέρεια, καθόσον η κλίμακα πολεοδόμησης ήταν 1:5.000.
5. Επίσης, ενδιαφέρον παρουσιάζει ο τρόπος που θα χωρισθεί σε κλάσεις-κατηγορίες το χαρτογραφικό προϊόν του μοντέλου. Θα χρειασθεί να αναζητηθεί η καταλληλότερη μέθοδος προκειμένου να προβληθούν οι ενδιαφέρουσες θέσεις, είτε να τονισθούν οι περιοχές που συγκεντρώνουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις. Πρέπει όμως συγχρόνως να παρουσιάζονται και οι ενδιάμεσες περιοχές κατά τρόπο που να επιτρέπει τη διάκριση τους σε κατηγορίες, ώστε να δίνεται μεγαλύτερη ευελιξία στον επιτελικό σχεδιασμό.
 6. Τέλος επισημαίνονται οι κίνδυνοι από τη χρήση μοντέλων, εάν δεν αξιολογούνται πρώτα σύμφωνα με την επιστημονική λογική. Η ανάπτυξη των μοντέλων πρέπει να γίνεται κατά πλήρους ελεγχόμενο τρόπο υπό την καθοδήγηση και αξιολόγηση ειδικών στο γνωστικό αντικείμενο επιστημόνων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΑΛΕΞΟΥΔΗ-ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ Α., ΒΑΛΑΔΑΚΗ-ΠΛΕΣΣΑ Α., ΠΛΕΣΣΑΣ Σ., ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ, Γ., 1999, Αξιοποίηση των Γ.Σ.Π. στην ανάπτυξη μοντέλων για την επιλογή της καταλληλότερης θέσης για δόμηση και για τη διέλευση της περιοχής με κοριτσιά γεωλογικής καταλληλότητας: Προτ. 5^ο Πανελλ. Γεωγραφικού Συνεδρ. Αθήνα.**
- BIGGS D. DE VILLE, B. AND SUEN E. 1991, A method of choosing multi-way partitions for classification and decision Trees: J. Applied Statistics, v. 18 (1).**
- BONHAM-CARTER F.G., 1994, Geographic Information Systems For Geoscientists: Modelling with GIS. Pergamon.**
- ROBINOVE C.J., 1989, Principles of logic and the use of digital Geographic Information Systems: In fundamental of Geoprhic Information Systems: A Compendium, Editor: Ripple, W.J., American Society for Photogrammetry and Remote Sensing.**
- ΙΓΜΕ, Φύλλα γεωλογικών χαρτών: Χαλκίς, Ερέτρια και Αλιβέρι**
- ΜΕΤΑΞΑΤΟΣ Π., 1999, Υδραυλικές μελέτες της Πολεοδομικής Μελέτης (Β' Κατοικίας) περιοχής Δήμου Αιγαίντιου, Ν. Ευβοίας. Αρχείο ΔΟΚΚ/ΥΠΕΧΩΔΕ.**
- ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ Κ., 1999, Μελέτη Γεωλογικής Καταλληλότητας στα πλαίσια της Πολεοδομικής Μελέτης Β' Κατοικίας Δήμου Βασιλικού Νομού Ευβοίας. Αρχείο ΔΟΚΚ/ΥΠΕΧΩΔΕ.**
- VARNES D.J., 1974, The logic of maps with reference to their interpretation and use for engineering purposes: United States Geological Survey Professional Paper 837.**
- ZIMMERMAN H.J., 1985, Fuzzy Sets Theory and Its Applications, Kluwer-Nijhoff Publishing, Boston-Dordrecht-Lancaster.**

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.

